

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om alterneringsledighet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om alterneringsledighet ändras så att alterneringsersättningen sänks från de nuvarande 70 respektive 80 procenten till 60 procent för att minska statens andel av finansieringen. Samtidigt minskas också Arbetslöshetsförsäkringsfondens och arbetslöshetskassornas betalningsandelar.

I propositionen föreslås dessutom att vissa föråldrade bestämmelser med hänvisningar till Arbetskraftsbyrån samtidigt ska revideras.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2012 och avses att bli behandlad i samband med den. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 2012.

MOTIVERING

1 Nuläge och föreslagna ändringar

I den bilaga till regeringsprogrammet för statsminister Jyrki Katainens regering som handlar om utgiftsbesparingar konstateras att statens andel av ersättningsnivån för alterneringsledighet sänks så att statens andel av finansieringen på årsnivå minskar med 7,5 miljoner euro.

Enligt 15 § i den gällande lagen om alterneringsledighet (1305/2002) är alterneringsersättningens fulla belopp 70 procent av den arbetslöshetsdagpenning som personen, om han eller hon var arbetslös, skulle ha rätt till enligt 5 kap. 2—5 § samt 6 kap. 1 § 1 mom., 2 § 1 mom. och 4 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002). Alterneringsersättningen är 80 procent, om den alterneringslediga har minst 25 års arbetshistoria enligt 4 § innan alterneringsledigheten börjar. När alterneringsersättningen fastställs beaktas inte barnförhöjningen enligt 6 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Alterneringsersättningens storlek påverkas inte heller av den höjda förtjänstdel som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

När lagen om försök med alterneringsledighet (1663/1995) trädde i kraft vid ingången av 1996, var ersättningen 60 procent och

högst 4 500 mark (cirka 757 euro) i månaden. Från och med ingången av 1998 höjdes ersättningen till 70 procent och dess maximalbelopp slopades. Från ingången av 2002, då en ny lag om alterneringsledighet stiftades, höjdes ersättningen till 80 procent för dem som har en arbetshistoria på minst 25 år. I praktiken har ersättningen, vars storlek bestäms på basis av lagen om utkomstskydd för arbetslösa, alltid höjts också till följd av vissa ändringar som gjorts i lagstiftningen om utkomstskydd för arbetslösa, såsom en nivåhöjning av grunddagpenningen och en höjning av den inkomstrelaterade dagpenningens förtjänstdel från 42 procent till 45 procent.

För att det mål som överenskommits i regeringsprogrammet skulle kunna nås, föreslås att alterneringsersättningen sänks till 60 procent från de nuvarande 70 respektive 80 procenten. Denna ändring förutsätter en ändring av 15 § 1 mom. i den nuvarande lagen. En sänkning av ersättningsnivån innebär också att Arbetslöshetsförsäkringsfondens och arbetslöshetskassornas betalningsandelar minskar.

År 2009 betalades sammanlagt cirka 83,2 miljoner euro i alterneringsersättning till närmare 18 400 personer. Av dessa omfattades

endast 174 personer av grundskyddet. År 2010 var ersättningsbeloppet sammanlagt cirka 85,7 miljoner euro och antalet ersättningstagare strax under 17 300. Av dem omfattades 157 personer av grundskyddet och de övriga av förtjänstskyddet. År 2010 inledde nästan 12 600 personer altemneringsledighet. Nästan 60 procent av ersättningstagarna fick 40—55 euro per dag i ersättning. Av ersättningstagarna fick nästan 60 procent ersättning enligt 80-procentsregeln och drygt 40 procent enligt 70-procentsregeln.

Av de altemneringslediga var 12,3 procent mellan 30 och 39 år, 31,8 procent var mellan 40 och 49 år och 50,6 procent mellan 50 och 59 år gamla. Enligt en undersökning som slutfördes 2005 var de viktigaste orsakerna till att man tog ut altemneringsledighet behovet att vila och ladda batterierna (28 procent), resor, hobbyer och rekreation (19 procent), barnavård (20 procent), byggande och renovering (9 procent) samt yrkesutbildning (5 procent).

De vikarier som anställs är yngre än de altemneringslediga. År 2010 var 37,5 procent av vikarierna mellan 20 och 29 år, 21,5 procent mellan 30 och 39 år, 21,1 procent mellan 40 och 49 år och 17,6 procent mellan 50 och 59 år gamla. Vikarierna hade varit arbetslösa i en relativt kort tid innan vikariatet började. Av vikarierna hade 41,6 procent varit arbetslösa i mindre än en vecka innan vikariatet började, 16,9 hade varit arbetslösa i 1—2 veckor, 8,1 procent i 3—4 veckor, 9,7 procent i 5—8 procent och 5,9 procent i 9—12 veckor.

Enligt 6 § i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) iakttas i fråga om finansieringen av altemneringsersättning i tillämpliga delar vad som i 4 och 8 § bestäms om arbetslöshetsdagpenning. År 2010 fördelade sig andelarna i förtjänstskyddets finansiering så att statens andel var ca 33,35 miljoner euro (39,1 procent), Arbetslöshetsförsäkringsfondens andel 47,31 miljoner euro (55,4 procent) och arbetslöshetskassornas andel 4,69 miljoner euro (5,5 procent). Arbetslöshetsförsäkringsfondens anslag samlas från arbetsgivare och löntagare. Arbetslöshetsförsäkringspremie för exempelvis 2011 är 0,60 procent av lönen. Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie är gra-

derad enligt det lönebelopp som arbetsgivaren betalar så att den är 0,80 procent av lönen för ett lönebelopp upp till 1 879 500 euro och 3,20 procent för den överskjutande delen av lönen. Staten finansierar grunddagpenningen i dess helhet.

Avsikten är att grunddagpenningen ska höjas med 100 euro i månaden från ingången av 2012 och detta skulle automatiskt också höja nivån på altemneringsersättning. En höjning av grunddagpenningen skulle i fråga om förtjänstskydd exempelvis för dem som får 2 000 euro i månaden innebära en höjning av altemneringsersättningen enligt 70- eller 80-procentsregeln med 1,79 respektive 2,05 euro per dag, och på motsvarande sätt för den som tjänar 4 000 euro en höjning med 5,76 respektive 6,58 euro per dag. Denna höjning av grunddagpenningen mildrar effekten av att ersättningsnivån sänks.

Det föreslås dessutom att de bestämmelser i lagen som innehåller hänvisningar till Arbetskraftsbyrån ändras så att hänvisningen syftar på arbets- och näringsbyrån. Till dessa delar är det fråga om tekniska ändringar. Därför föreslås en ändring av 3 § 1 punkten, 8 och 9 §, 11 § 2 punkten och 18 §.

I regeringsprogrammet konstateras att dessutom utreds möjligheterna att fortsätta med systemet med altemneringsledighet på så sätt att statens andel av finansieringen minskar. I det fortsatta arbetet bör man vidare klarlägga hur man skulle kunna göra denna utredning.

2 Propositionens konsekvenser

Genom propositionen nås regeringsprogrammets mål om att minska statens andel av altemneringsersättningar med 7,5 miljoner euro per år. Denna utgiftsbesparing nås när nivån på altemneringsersättning sänks till 60 procent från de nuvarande 70 respektive 80 procenten. Samtidigt höjs grunddagpenningen med 100 euro per månad.

Eftersom staten i fråga om inkomstrelaterad dagpenning finansierar den andel som motsvarar grunddagpenningen, innebär det att det sker en ökning av statens andel som motsvarar höjningen av grunddagpenningen. Statens andel av förtjänstskyddets altemneringsersättning beräknas med hjälp av ett re-

lationstal som är lika med relationen mellan grunddagpenningen och ifrågavarande persons fulla arbetslöshetsdagpenning. Statens andel av alterneringsersättningen är antingen 70 eller 80 procent av grunddagpenningen.

En nivåhöjning av grunddagpenningen med 100 euro innebär en höjning med 4,65 euro av grunddagpenningen per dag. Grunddagpenningen på 25,74 euro år 2011 höjs till följd av nivåhöjningen till 30,39 euro från och med ingången av 2012. Dessutom höjer indexhöjningen grunddagpenningens belopp till 31,39 euro.

Totalt sett skulle nivåhöjningarna av grunddagpenningen ha en effekt på ca 5,5 miljoner euro på bruttoutgifterna för alterneringsersättningar, om användningen av alterneringsledighet stannar på 2009 och 2010 års nivå, dvs. antalet dagar för vilka ersättning betalas skulle vara ca 1,75 miljoner. Finansieringsandelarna skulle fördela sig så att statens andel skulle öka med 6 miljoner euro och arbetslöshetskassornas andel med 0,3 miljoner euro, medan Arbetslöshetsförsäkringsfondens andel skulle minska med en miljon euro.

Sänkningen av nivån på alterneringsersättning till 60 procent skulle minska utgifterna för alterneringsersättning med sammanlagt 19,2 miljoner euro, som skulle fördela sig så att statens andel av besparingen i linje med regeringsprogrammet skulle vara cirka 7,5 miljoner euro, Arbetslöshetsförsäkringsfondens andel 10,8 miljoner euro och arbetslöshetskassornas andel en miljon euro.

De sammanräknade effekterna av indexhöjningen och nivåhöjningen samt sänkningen av alterneringsersättningens nivå skulle således uppgå totalt till 13,8 miljoner euro. Statens andel skulle minska med 1,5 miljoner euro, Arbetslöshetsförsäkringsfondens andel med 11,6 miljoner euro och arbetslöshetskassornas andel med 0,7 miljoner euro.

Effekten på statens utgifter skulle dock vara cirka en miljon euro under det första år då lagen är i kraft eftersom en del av de alterneringslediga då fortfarande skulle få en större ersättning då de inlett sin alterneringsledighet redan före år 2012.

På grund av att grundskyddets nivå höjs kommer sänkningen av alterneringsersätt-

ningens nivå inte ha en full effekt på beloppet av den alterneringsledigas ersättning.

När alterneringsersättningen sänks till 60 procent av arbetslöshetsdagpenningen, har det dock en större effekt än höjningen av grunddagpenningen. Således kommer nivån på alterneringsersättningen att sjunka på nästan alla lönenivåer. Om bruttolönen exempelvis var 2 000 euro i månaden, skulle ersättningen som tidigare bestämdes enligt 70-procentsregeln sjunka med 3,58 euro per dag och 77 euro per månad och enligt 80-procentregeln med 9,03 euro per dag och 194 euro per månad. I fråga om en månadslön på 3 000 euro skulle nedsättningen vara 4,08 euro per dag och 88 euro per månad respektive 11,33 euro per dag och 244 euro per månad. I fråga om en månadslön på 4 000 euro skulle nedsättningen vara 2,15 euro per dag och 46 euro per månad respektive 10,29 euro per dag och 221 euro per månad. Om månadslönen var 5 000 euro skulle nedsättningen vara 3,05 euro per dag och 65 euro per månad respektive 12,08 euro per dag och 260 euro per månad. På basis av ovan nämnda inkomster skulle alterneringsersättningarna vara 34,55 euro per dag och 743 euro per månad, 46,65 euro per dag och 1 003 euro per månad, 54,85 euro per dag och 1 179 euro per månad samt 60,23 euro per dag och 1 295 euro per månad.

Ovanstående beräkningar har gjorts utgående från antalet arbetstagare som under tidigare år utnyttjat möjligheten till alterneringsledighet. Man har inte kunnat uppskatta i vilken utsträckning sänkningen av nivån på alterneringsersättning kommer att påverka antalet arbetstagare som utnyttjar möjligheten till alterneringsledighet. Antagandet är att antalet alterneringslediga åtminstone i någon mån kommer att minska.

3 Beredningen av propositionen

Lagförslaget har beretts vid arbets- och näringsministeriet i samarbete med social- och hälsovårdsministeriet. Utkastet till proposition har behandlats med företrädarna för Finlands Fackförbunds Centralorganisation rf (FFC), Tjänstemannacentralorganisationen rf (FTFC), och Akava ry, vilka företräder löntagarna, samt med företrädarna för Finlands

Näringsliv EK, Företagarna i Finland rf., Kommunala arbetsmarknadsverket och Statens arbetsmarknadsverk, vilka företräder arbetsgivarsidan.

Löntagarorganisationerna motsatte sig den föreslagna ändringen. Arbetsgivarorganisationerna betraktade förslaget som ändamålsenligt.

4 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2012 och avses bli behandlad i samband med den.

I samband med sänkningen av alterneringsersättningen och fastställandet av den nya nivån har avsikten att höja grunddagpenningen enligt utkomstskyddet för arbetslösa och arbetsmarknadsstödet med 100 euro beaktats. Regeringen avser att avläta en proposition om detta till riksdagen som också har samband med budgetpropositionen för 2012.

5 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2012.

Det föreslås att nivån på alterneringsersättning sänks från ingången av 2012. Det är möjligt att arbetstagare redan har inlett alterneringsledigheten innan lagen träder i kraft eller avtalat om att alterneringsledigheten börjar när lagen har trätt i kraft. För att trygga deras ställning föreslås att på de alterneringsledigheter som har inletts före lagens

ikraftträdande tillämpas efter det att lagen trätt i kraft de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet. Om avtalet om alterneringsledighet har ingåtts senast den 30 november 2011 och den avtalsenliga alterneringsledigheten inleds under den tid som infaller mellan den 1 januari och den 30 april 2012, föreslås att de nuvarande bestämmelserna tillämpas också på dessa alterneringsersättningar. För deras del ska alterneringsersättningens storlek inte ändras utan alterneringsersättningen ska vara lika med den ersättning som har eller skulle ha betalats år 2011. Ändringarna i sättet att beräkna alterneringsersättningen, indexhöjningen eller höjningen av grundskyddet ska således inte påverka den alterneringsersättning som betalas ut.

Alterneringsersättningen fastställs inte på nytt även om alterneringsledigheten skulle tas ut i perioder. Alterneringsersättningen för de alterneringslediga som avses i bestämmelsen ska alltså inte heller ändras i det fall att alterneringsledigheten tas ut i perioder.

Syftet med den föreslagna bestämmelsen är alltså å ena sidan att trygga ställningen för dem som inlett sin alterneringsledighet och ingått ett alterneringsavtal innan regeringspropositionen avläts och å andra sidan undvika en situation där ändring av lagen medför en kraftig ökning av antalet avtal om alterneringsledighet i anslutning till lagändringen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om ändring av lagen om alterneringsledighet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om alterneringsledighet (1305/2002) 3 § 1 punkten, 8 och 9 §, 11 § 2 punkten, 15 § 1 mom. samt 18 §,
 av dem 3 § 1 punkten samt 8 och 9 § sådana de lyder i lag 1127/2007 samt 15 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1191/2009, som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *alterneringsledighet* ett arrangemang genom vilket en anställd, i överensstämmelse med ett alterneringsavtal som han eller hon ingått med sin arbetsgivare, för viss tid befrias från de uppgifter som hör till anställningen och arbetsgivaren samtidigt, för motsvarande tid, förbinder sig att anställa en i 2 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedd arbetslös arbetssökande vid en arbets- och näringsbyrå,

8 §

Alterneringsavtal

Arbetsgivaren ska med den alterneringslediga ingå ett skriftligt alterneringsavtal i vilket arbetsgivaren förbinder sig att anställa en vikarie. Avtalet samt ett arbetsavtal eller någon annan tillförlitlig utredning om att en vikarie har anställts för tiden för alterneringsledigheten ska lämnas till arbets- och näringsbyrån innan alterneringsledigheten börjar. En motsvarande nödvändig utredning ska lämnas till arbets- och näringsbyrån då alterneringsledigheten periodiseras eller förlängs på det sätt som avses i 7 § 1 och 2 mom.

9 §

Vikarier

När en vikarie anställs ska företräde ges sådana i 1 kap. 7 § 1 mom. 4 punkten i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) avsedda unga personer eller i 1 kap. 7 § 1 mom. 5 punkten avsedda långtidsarbetslösa eller personer vilka nyligen avlagt högskole- eller yrkesexamen som är arbetslösa arbetssökande vid en arbets- och näringsbyrå och som bedöms ha tillräcklig yrkesskicklighet för uppgiften. Bedömningen ska göras av arbetskraftsmyndigheten och arbetsgivaren i samarbete. Om det inte finns en ovan avsedd lämplig arbetslös arbetssökande för uppgiften, ska som alterneringsvikarie i mån av möjlighet anställas den vars behov av arbete är störst och vars sysselsättningsförutsättningar kan bedömas öka genom ett arbete för viss tid.

Som vikarie kan inte anställas en person som anses vara en studerande på heltid enligt 2 kap. 6 och 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Arbetstiden för vikarien ska vara minst lika lång som den ordinarie arbetstiden för den alterneringslediga. Om någon som är deltidsanställd hos arbetsgivaren såsom arbetslös arbetssökande vid en arbets- och näringsbyrå söker heltidsarbete och anställs han eller hon för det arbete som blivit ledigt på grund av alterneringsledigheten, kan alterneringsledigheten oberoende av bestämmelserna i 2 kap. 5 § i arbetsavtalslagen ordnas så att en arbetslös arbetssökande vid arbets- och när-

ingsbyrån anställs för det arbete som på detta sätt blir ledigt. Ökningen av den sammantagna arbetstiden för dessa anställda ska då vara minst lika lång som den ordinarie arbetstiden för den alterneringslediga.

11 §

Verkningar av att vikarens anställning upphör

Om vikariens anställning upphör före utgången av alterneringsledigheten, skall anställningens upphörande inte anses stå i strid med alterneringsavtalet i det fall att

2) arbets- och näringsbyrån inte kan anvisa någon som är lämplig som vikarie i stället för den tidigare.

15 §

Alterneringsersättningens storlek

Alterneringsersättningens fulla belopp är 60 procent av den arbetslöshetsdagpenning som personen, om han eller hon var arbetslös, skulle ha rätt till enligt 5 kap. 2—5 § och 6 kap. 1 § 1 mom., 2 § 1 mom. och 4 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. När al-

terneringsersättningen fastställs beaktas inte barnförhöjningen enligt 6 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

18 §

Anmälningsskyldighet

Arbetsgivaren ska utan dröjsmål underrätta arbets- och näringsbyrån om anställandet av en vikarie för den tid alterneringsledigheten varar samt om väsentliga ändringar i dennas anställning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Om den alterneringslediga har inlett sin alterneringsledighet eller en period av den före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas på alterneringsersättningen de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Om den alterneringslediga har ingått alterneringsavtalet senast den 30 november 2011 och inleder alterneringsledigheten under den tid som infaller mellan den 1 januari och den 30 april 2012, tillämpas på alterneringsersättningen de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Åtgärder som krävs för ikraftträdandet av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 oktober 2011

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Lauri Ihalainen*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av lagen om alterneringsledighet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om alterneringsledighet (1305/2002) 3 § 1 punkten, 8 och 9 §, 11 § 2 punkten, 15 § 1 mom. samt 18 §,
av dem 3 § 1 punkten samt 8 och 9 § sådana de lyder i lag 1127/2007 samt 15 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1191/2009, som följer:

Gällande lag

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *alterneringsledighet* ett arrangemang genom vilket en anställd, i överensstämmelse med ett alterneringsavtal som han eller hon ingått med sin arbetsgivare, för viss tid befrias från de uppgifter som hör till anställningen och arbetsgivaren samtidigt, för motsvarande tid, förbinder sig att anställa en i 2 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedd arbetslös arbetssökande vid en arbetskraftsbyrå,

8 §

Alterneringsavtal

Arbetsgivaren ska med den alterneringslediga ingå ett skriftligt alterneringsavtal i vilket arbetsgivaren förbinder sig att anställa en vikarie. Avtalet samt ett arbetsavtal eller någon annan tillförlitlig utredning om att en vikarie har anställts för tiden för alterneringsledigheten ska lämnas till arbetskraftsbyrån innan alterneringsledigheten börjar. En motsvarande nödvändig utredning ska lämnas till arbetskraftsbyrån då alterneringsledigheten periodiseras eller förlängs på det sätt som avses i 7 § 1 och 2 mom.

Förslag

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *alterneringsledighet* ett arrangemang genom vilket en anställd, i överensstämmelse med ett alterneringsavtal som han eller hon ingått med sin arbetsgivare, för viss tid befrias från de uppgifter som hör till anställningen och arbetsgivaren samtidigt, för motsvarande tid, förbinder sig att anställa en i 2 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedd arbetslös arbetssökande vid en *arbets- och näringsbyrå*,

8 §

Alterneringsavtal

Arbetsgivaren ska med den alterneringslediga ingå ett skriftligt alterneringsavtal i vilket arbetsgivaren förbinder sig att anställa en vikarie. Avtalet samt ett arbetsavtal eller någon annan tillförlitlig utredning om att en vikarie har anställts för tiden för alterneringsledigheten ska lämnas till *arbets- och näringsbyrån* innan alterneringsledigheten börjar. En motsvarande nödvändig utredning ska lämnas till *arbets- och näringsbyrån* då alterneringsledigheten periodiseras eller förlängs på det sätt som avses i 7 § 1 och 2 mom.

9 §

Vikarier

När en vikarie anställs ska företräde ges sådana i 1 kap. 7 § 1 mom. 4 punkten i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) avsedda unga personer eller i 1 kap. 7 § 1 mom. 5 punkten avsedda långtidsarbetslösa eller personer vilka nyligen avlagt högskole- eller yrkesexamen som är arbetslösa arbetsökande vid en arbetskraftsbyrå och som bedöms ha tillräcklig yrkesskicklighet för uppgiften. Bedömningen ska göras av arbetskraftsmyndigheten och arbetsgivaren i samarbete. Om det inte finns en ovan avsedd lämplig arbetslös arbetssökande för uppgiften, ska som alterneringsvikarie i mån av möjlighet anställas den vars behov av arbete är störst och vars sysselsättningsförutsättningar kan bedömas öka genom ett arbete för viss tid.

Som vikarie kan inte anställas en person som anses vara en studerande på heltid enligt 2 kap. 6 och 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Arbetstiden för vikarien ska vara minst lika lång som den ordinarie arbetstiden för den alterneringslediga. Om någon som är deltidsanställd hos arbetsgivaren såsom arbetslös arbetssökande vid en arbetskraftsbyrå söker heltidsarbete och anställs han eller hon för det arbete som blivit ledigt på grund av alterneringsledigheten, kan alterneringsledigheten utan hinder av 2 kap. 5 § i arbetsavtalslagen ordnas så att en arbetslös arbetssökande vid arbetskraftsbyrån anställs för det arbete som på detta sätt blir ledigt. Ökningen av den sammantagna arbetstiden för dessa anställda ska då vara minst lika lång som den ordinarie arbetstiden för den alterneringslediga.

11 §

Verkningar av att vikariens anställning upphör

Om vikariens anställning upphör före utgången av alterneringsledigheten, skall anställningens upphörande inte anses stå i strid med alterneringsavtalet i det fall att

9 §

Vikarier

När en vikarie anställs ska företräde ges sådana i 1 kap. 7 § 1 mom. 4 punkten i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) avsedda unga personer eller i 1 kap. 7 § 1 mom. 5 punkten avsedda långtidsarbetslösa eller personer vilka nyligen avlagt högskole- eller yrkesexamen som är arbetslösa arbetsökande vid en *arbets- och näringsbyrå* och som bedöms ha tillräcklig yrkesskicklighet för uppgiften. Bedömningen ska göras av arbetskraftsmyndigheten och arbetsgivaren i samarbete. Om det inte finns en ovan avsedd lämplig arbetslös arbetssökande för uppgiften, ska som alterneringsvikarie i mån av möjlighet anställas den vars behov av arbete är störst och vars sysselsättningsförutsättningar kan bedömas öka genom ett arbete för viss tid.

Som vikarie kan inte anställas en person som anses vara en studerande på heltid enligt 2 kap. 6 och 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Arbetstiden för vikarien ska vara minst lika lång som den ordinarie arbetstiden för den alterneringslediga. Om någon som är deltidsanställd hos arbetsgivaren såsom arbetslös arbetssökande vid en *arbets- och näringsbyrå* söker heltidsarbete och anställs han eller hon för det arbete som blivit ledigt på grund av alterneringsledigheten, kan alterneringsledigheten oberoende av bestämmelserna i 2 kap. 5 § i arbetsavtalslagen ordnas så att en arbetslös arbetssökande vid *arbets- och näringsbyrån* anställs för det arbete som på detta sätt blir ledigt. Ökningen av den sammantagna arbetstiden för dessa anställda ska då vara minst lika lång som den ordinarie arbetstiden för den alterneringslediga.

11 §

Verkningar av att vikarens anställning upphör

Om vikariens anställning upphör före utgången av alterneringsledigheten, skall anställningens upphörande inte anses stå i strid med alterneringsavtalet i det fall att

2) Arbetskraftsbyrån inte kan anvisa någon som är lämplig som vikarie i stället för den tidigare.

15 §

Alterneringsersättningens storlek

Alterneringsersättningens fulla belopp är 70 procent av den arbetslöshetsdagpenning som personen, om han eller hon var arbetslös, skulle ha rätt till enligt 5 kap. 2—5 § och 6 kap. 1 § 1 mom., 2 § 1 mom. och 4 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. *Ersättningens belopp är 80 procent, om den alterneringslediga har minst 25 år arbetshistoria enligt 4 § innan alterneringsledigheten börjar.* När alterneringsersättningen fastställs beaktas inte barnförhöjning enligt 6 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

18 §

Anmälningsskyldighet

Arbetsgivaren skall utan dröjsmål underrätta Arbetskraftsbyrån om anställandet av en vikarie för den tid alterneringsledigheten varar samt om väsentliga ändringar i dennas anställning.

2) *Arbets- och näringsbyrån* inte kan anvisa någon som är lämplig som vikarie i stället för den tidigare.

15 §

Alterneringsersättningens storlek

Alterneringsersättningens fulla belopp är 60 procent av den arbetslöshetsdagpenning som personen, om han eller hon var arbetslös, skulle ha rätt till enligt 5 kap. 2—5 § och 6 kap. 1 § 1 mom., 2 § 1 mom. och 4 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. När alterneringsersättningen fastställs beaktas inte barnförhöjningen enligt 6 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

18 §

Anmälningsskyldighet

Arbetsgivaren ska utan dröjsmål underrätta *arbets- och näringsbyrån* om anställandet av en vikarie för den tid alterneringsledigheten varar samt om väsentliga ändringar i dennas anställning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Om den alterneringslediga har inlett sin alterneringsledighet eller en period av den före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas på alterneringsersättningen de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Om den alterneringslediga har ingått alterneringsavtalet senast den 30 november 2011 och inleder alterneringsledigheten under den tid som infaller mellan den 1 januari och den 30 april 2012, tillämpas på alterneringsersättningen de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Åtgärder som krävs för ikraftträdandet av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.